

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος π̣δ̣ νη̣

1. **Κ** ^N υ ρ ι ε ε ^Π λ ε ε ^Δ η σ ο ν ν
Ω
2. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β
λ
3. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν α
Δ
4. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν Δ
Ω
5. **Κ** ^Π υ ρ ι ε ε ^N λ ε ε ε ^Δ η σ ο ν β
λ
6. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ν
Ω
7. **Κ** ^N υ ρ ι ε ε ε ^Γ λ ε η σ ο ν Δ
Ω

8. **Κ** ^Π υ ρ ι ε + ^Ν ε ε λ ε η σ ο ν

β
λ

9. **Κ** ^Δ υ ρ ι ε + ε λ ε η σ ο ν ^Ν

Δ
λ

10. **Κ** ^Δ υ ρ ι ε + ε λ ε η σ ο ν ^Γ ^Ν ^Π

Γ
λ

11. **Κ** ^Ν υ ρ ι ε + ε λ ε η σ ο ν ^Π ^Ν ^Δ

π
λ

12. **Κ** ^Π υ ρ ι ε + ε λ ε η σ ο ν ^Ν ^Δ ^Ν

ν
λ

Υ ^Μ π ε ρ Α ^Ν γ ι α + ^Π Θ ε ο τ ο κ ε +

^Δ ^Ν σ ω ω σ ο ν η μ α ς

ν
λ

Σ ^Ν ο ι ^Δ ^Ν Κυ ρ ι ε ^ν λ

α μ η ν ^ν λ

Σπιχολογία

^Γ
^Χ
^π
⁹
Θ^Π ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου

και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου κ
ῆ

Μ^Π η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις

εν α μαρ τι ι αις κ
ῆ

Σ^Π υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α

νο μι ι α αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των ε κλε κτων αυ των κ
ῆ

Π^Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ζει με ^Δ_ῶ ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου κ
ῆ

Ο
 τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ

 δο κι αις αυ των ^κ κα τε πο θη σαν ε χο με ^ῃ

 να πε τρας οι κρι ται αυ των ^κ

Α
 κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο

 τι η δυν θη σαν ^Δ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε ^ῃ

 πι της γης ^Δ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των ^ῃ

 πα ρα τον Α α δην ^κ

Ο ^Π
 τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι

 ο φθαλ μοι οι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα ^ῃ

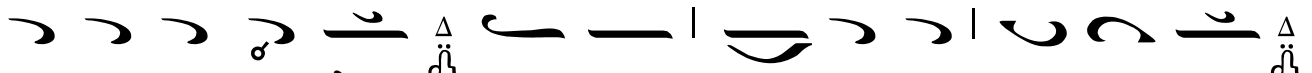

 νε λης την ψυ χη ην μου ^κ

Φ
 υ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ

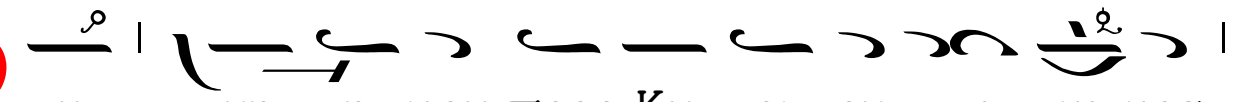

 νε στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ^ῃ

κ
ῥ
 ερ γα ζο με νων την α νο μι ι αν

Π

 ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των

 οι α μαρ τω λοι ^Δ_ῶ κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ_ῶ

κ
ῥ
 ε ως αν πα ρε ελ θω

Φ

 ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

 ζα φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην κ
ῥ

Ε

 κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι

 ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγ γε

κ
ῥ
 λω

Ε

 ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και

κ
ῥ
 συ εγ νωσ τας τρι βους μου

Ε

 ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μη νε

κρυψαν πα γι δα μοι κ
q̣

Κ^Δ α τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε πε βλε

πον ^Π και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με κ
q̣

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου κ
q̣

Ε^{Κ ρ} κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ν
η

συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν

γη ζων των κ
q̣

Π^Κ ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ν
η

ο ο τι ε τα πει νω θην σφο δρα κ
q̣

Ρ^Δ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^Π ο ^Δ ο κ
q̣

τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε κ
q̣

^Π
Ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην
 μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα
 τι σου

κ
ᾗ

^Π
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου
 αν τα πο δω ως μοι

κ
ᾗ

^Π
Ε κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι ε Κυ
 ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

κ
ᾗ

^Κ
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα
 εις την φω νην της δε η σε ω ω ως μου

κ
ᾗκ
ᾗ

Ἑσπέρια μαρτυρικά τοῦ ἤχου

Ἦχος π̣̃ α̣ Κε

Αὐτόμελον

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστίν.

Κ **Τ** **ον** θυ ρε **ον** της πι στε ως πε ρι βαλ λο
 με **νοι** ^{ν'} _{νη} και τω τυ **πω** του Σταυ ρου ε αυ
 τους δι α να στη σαν ^κ _α **τες** προς τας βα σα
 νους αν δρει ως α πηυ το μο λη **σαν** ^{ν'} _{νη} και δι
 α βο λου την πλα νην και το θρα σος **κα** τηρ γη
 σαν οι Α γι οι σου Κυ ρι ε **αυ** των ταις
 ι κε σι αις ως Παν το δυ να μος Θε **ος** ^{ν'} _{νη}
 τω Κο σμω την ει ρη νην κα τα πεμ ψον και ταις
 ψυ χαις η μων το με **γα** ε λε **ος** ^κ _α

Αυτόμελον

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κ
Π ρε σβευ σα τε υ περ η μων Α α γι οι
 Μαρ τυ ρες ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η
 μων υ μιν γαρ ε δο θη χα α α ρις πρε
 σβευ ει ν υ πε ρη μω ων

Αυτόμελον

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κ
Α κο ρε στω δι α θε σει ψυ χης Χρι
 στον ουκ αρ νη σα με νοι Α α α γι οι
 Μαρ τυ ρες οι τι νες δι α φο ρους αι κι σμους
 πα θη μα των υ πο μει ναν τες των τυ ραν
 νων τα θρα α ση κα τη δα φι σα τε α κλι

Κ
 νη και α τρω τον την πι στιν φυ λα ζαν τες
 εις ου ρα νους με τε στη τε ο θεν και παρ ρη
 σι ασ τυ χον τες προς αυ τον αι τη σα σθε
 δω ρη θη η ναι η μιν το με γα ε λε
 ος

Στιχηρά Προσόμοια τῶν κεκοιμημένων

Ἦχος λ̣ ρ̣ ὁ̣ Νη

π.Κ.Παπαγιάννη

Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος

Χ
 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
 ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και
 αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ πα
 σων των α νο μι ων α αυ του

Τ
 ων απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α
 παν των κατ ο νο μα με τα πι στε ως ζη σαν

των ευ σε βως ^ν_{δλ} μνη η μην τε λουν τες οι πι
 στοι ^Δ_{δλ} τον σω τη ρα και Κυ ρι ον ^θ_λ α νυ μνη
 σω μεν αι τουν τες εκ τε νως ^ν_{δλ} του τους εν ω ω
 ρα της κρι σε ως α πο λο γι αν α γα
 θην ^Δ_{δλ} δου ναι αυ τω τω Θε ω η μων τω πα σαν κρι
 νον τι την γην ^ν_{δλ} της δε ζι ας αυ του ου πα
 ρα στα σε ως τυ χον τας εν χα ρα ^Δ_{δλ} εν με
 ρι δι ι δι και αι αι ων ^ν_{δλ} και εν α γι ων
 κλη ρω φω τει νω ^Δ_{δλ} και α ζι ους γε νε σθαι
 της ου ρα νι ου βα σι λει ας αυ του ^ν_{δλ}
^Γ_χ **Α**ι νει τε τον Κυ ρι ον ^Δ_{δλ} παν τα τα ε
 θνη ^Δ_{δλ} ε παι νε σα τε Αυ το ον παν τες οι λα

οι

ν
δλ

Ο τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ βρο

τους εκ πρι α με νος και θα να τω σου θα να

του του πι κρου εκ λυ τρω σα με νος η μας και

ζω η ην την αι ω νι ον πα ρα σχων τη α

να στα σει σου η μιν παν τας α να α παυ σον

Κυ ρι ε τους κοι μη θεν τας ευ σε βως η

εν ε ρη μοις η πο λε σιν η εν θα λασ ση

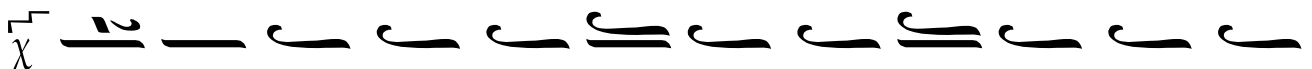
η εν γη η εν παν τι το ο πω βα σι

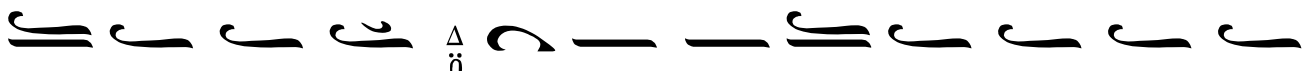
λεις τε ι ε ρεις αρ χι ε ρεις μο να στας και

αι μι γα α α δας εν η λι κι α πα ση παγ

γε νει και α ζι ω σον αυ τους της ου ρα

 νι ου βασι λει ει α ας σου v
δλ

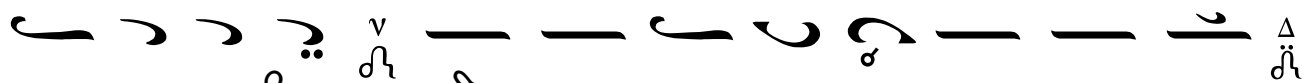

O τι ε κραται ω θη το ε λε ος αυ

 του εφ η μας ^Δδλ και η α λη θει α του Κυ

 ρι ου ^χδλ με νει εις τον αι ω ω ω να v
δλ

T η εκ νε κρων ε γερ σει σου Χρι στε ου

 κε τι ο θα να τος ^βδλ κυ ρι ευ ει των θα νον

 των ευ σε βως ^vδλ δι ο αι του μεν εκ τε νως ^Δδλ

 τους σους δου λους α να παυ σον εν αυ λαις σου και

 εν κολ ποις Αβ ρα αμ ^vδλ τους εξ Α δαμ με χρι ση

 με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα θα ρως ^Δδλ πα

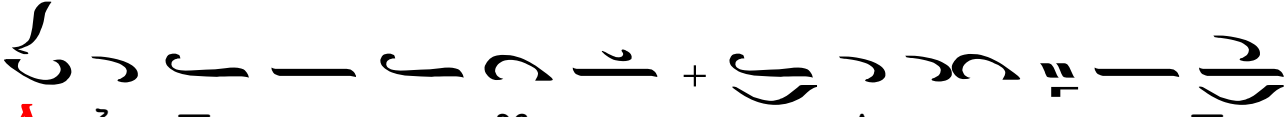

 τε ε ρας και α δελ φους η μων φι λους ο μου

 και συγ γε νεις ^vδλ α α παν τα αν θρω πον τα

 του βι ου λει τουρ γη σαν τα πι στως ^Δ και προς ^{δλ}

 σε με ε τα στα α αν τα ^ν πο λυ ει δως και ^{δλ}

 πο λυ τρο πως ο Θε ος ^Δ και α ζι ω σον ^{δλ}

 του ου τους της ου ρα νι ου βα σι λει ει α

 α ας σου ^ν ^{δλ}

Δόξα... τὸ Ἰδιόμελον

Ἦχος λ̣ δ̣ λ̣ Νη

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω Πνευ

 μα τι ^ν ^{δλ}

Θρη νω ω και ο δυ ρο μαι ο ταν εν νο

 η σω τον θ̣ να τον ^ν και ι δω εν τοις τα ^{δλ}

 φοις κει με ε νην την κατ ει κο ο να Θε

 ου ^Δ πλα σθ̣ει σαν η μιν ω ραι ο τη τα ^{δλ} ^{δλ} α μορ ^χ

φον α δο ζον μη ε ε χου σαν ει δος Ω του
 θου μα τος τι το πε ρι η μας του το γε
 γο νε μυ στη ρι ον πως πα ρε δο ο θη μεν τη
 φθο ρα και συ νε ζευ χθη μεν τω θα να
 τω ον τως Θε ου προ στα α ζει ως γε γρα
 πται του πα ρε χο ον τος τοις με τα στα σι
 την α να α πα αυ σιν

Δογματικὸν Θεοτοκίον (σύντομον)

Ἦχος π̄ϑ Κε ρ̄χ

Κ
 και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
Κ
Ε ν τη ε ρυ θρα θα λα ασ ση της α πει
 ρο γα μου νυμ φης ει κων δι ε γρα φη πο τε

 ε κει Μω υ σης δι αι ρε της του υ δα τος ^κ_ᾠ

 εν θα δε Γα βρι ηλ υ πη ρε της του θ αυ μα

 τος ^κ_ᾠ το τε τον βυ θον ε πε ζευ σεν α βρο χως Ισ

 ρα ηλ νυν δε τον Χρι στον ε γεν νη σεν α σπο

 ρως η Πα ρθε νος ^κ_ᾠ η θα λασ σα με τα την πα

 ρο δον του Ι σρα ηλ ε ε μει νεν α βα τος ^κ_ᾠ

 η α μεμ πτος με τα την κυ η σιν του Εμ μα

 νου ηλ ε ε μει νεν α φθο ρος ^κ_ᾠ ο ων και προ

 ων και φα νεις ως αν θρω πος Θε ος ε λε η σον

 η μα α α α ^κ_ᾠ

Εἴσοδος - Φῶς ἰλαρὸν

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, γιὰ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Προκείμενον

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ι̣ Νη

Α λ λη λου ου ι α Αλ λη λου ι α Αλ
 λη λου ου ι ι α ν
ρ̣ι̣

Στίχος α΄ Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Α λ λη λου ου ι α Αλ λη λου ι α Αλ
 λη λου ου ι ι α ν
ρ̣ι̣

Στίχος β΄ Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Α λ λη λου ου ι α Αλ λη λου ι α Αλ
 λη λου ι α α α α ν
ρ̣ι̣

Καταξίωσον

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ἦχος λ ρ̣̣ Νη

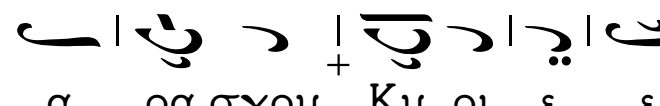
Πληρώσωμεν τὴν ἔσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κ ν
δ̣
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.... **α** ν
δ̣
μην

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν....

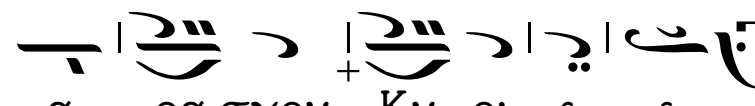
Π ν
δ̣
α ρα σχου Κυ ρι ε ε

Π β
κ
α ρα σχου Κυ ρι ε ε

Π Δ
δ̣
α ρα σχου Κυ ρι ε ε

Π Γ
η
α ρα σχου Κυ υ ρι ε ε

Π π
ρ
α ρα σχου Κυ υ ρι ε ε

Π ν
δ̣
α ρα σχου Κυ ρι ε ε

Κ ν
δ̣
αι τω Πνευ μα τι Σου

Ϟ ν
δ̣
οι Κυ ρι ε ε **α** ν
δ̣
μην

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Ἦχος π̣ᾠ

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά

^κ
Των ἐπιγειῶν ἀπαντῶν κατὰ φρονή
 σαντες ^{κ̣ᾠ} καὶ τῶν βασιλευσθεῶν κατὰ τολ
 μησαντες τῶν μακαρίων ἐλπιδῶν
 οὐκ ἔσται ἀλλουράνων Βασιλεῖ
 ἀς κληρονομήσει ἅπαντες εὐφρα
 μοι Μαρτυρῶντες ἔχοντες παρρησίαν πρὸς
 τὸν φίλον θρόνον Θεόν τῶ κοσμοκράτη
 ἡν αἰτήσασθε ^{κ̣ᾠ} καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν το
 ἄελλος ^{κ̣ᾠ}

Νεκρώσιμα

Στίχος: Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

 μνη σθην του προ φη του βο ω ων τος ^{ν'}_η

 ε γω ει μι γη η και σπο δος ^ο_κ και πα λιν

 κα τε νο η σα εν τοις μνη η μα α σι και ει

 δον τα ο στα τα γε γυ μνω με ε να και

 ει ει πον ^κ_α α ρα τις ε στι βα σι λευς η

 η στρα τι ω ω της η πλου σι ος η πε ε

 νης η δι και ος η α μαρ τω λος ^ο_κ αλ λα

 α να παυ σον Κυ ρι ι ε ^κ_α με τα δι και ων

 τους δου λους σου ως φι λαν θρω ω πος ^κ_α

Στίχος: Αἱ ψυχαιὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σὺ ἔπλασάς με, Κύριε, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου,
 καὶ ἐνετείλω μοι, καὶ εἶπας· Εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ.
 Ὁδήγησόν με εἰς εὐθείαν ὁδόν σου, συγχώρησόν μοι τὰ
 πλημμελήματά μου, καὶ ἄνες μοι δέομαι, ὡς
 φιλάνθρωπος.

ΔΟΞΑ... ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Αρχη μοι και υποστασις τοπλα

στουρ γον σου γεεε γο νε προσταγμα

βουλη θει ει εις γαρ εξαορα του τε και ο

ρα της με ζωω ο ον συμπη ζαι φυσεως

γη θενμου το σωω μα διεπλασας δε δωκας

δε μοι ψυχην τη θειασου και ζωοποιω

εμπνευσει δι ο Χριστε τον δουλον σου εν

χωωρα ζωντων εν σκη ναις δι και αιων ανα

παυσον

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

π.Κ.Παπαγιάννη

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

ρε σβει αις της τε κουσης σε Χρι στε και των

μαρ τυ ρων σου α πο στο ο ο λων προ φη των

Ι ε ρα ρ χων ο σι ων και δι και ων και

παν των των α γι ι ων τους κοι μη θεν τας

δου λους σου α να παυ σο ο ον

Μετὰ τὸ «νῦν ἀπολύεις» εὐθὺς ὁ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ

(ἄνευ εἰρμῶν)

ᾠδὴ α' ᾠχος πλ. β'

ᾠς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστοὺς, αἰώνιων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀζίωσον.

Στίχος. Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Δόξα Πατρὶ...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχὰς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διό τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας εὖαν τὸ πρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἄγνη διέλυσεν.

ᾠδὴ γ' Οὐκ ἔστιν ἅγιος

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἠθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Στίχος. Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθὴς καὶ ζητήσας εὖρες καὶ διέσωσας.

Δόξα Πατρὶ...

Ῥεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀζήωσον ἀγαθὲ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομήτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

ᾠδὴ δ' Χριστὸς μου δύναμις

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἀφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀζίωσον, τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν εὐφραينوμένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Δόξα Πατρὶ...

Ἵμνουῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσματος, σέ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

ᾠδὴ ε' Τῷ θεῷ φέγγει σου

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, αἰεὶ βραβεύουσι.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀζίωσον Δέσποτα, τοὺς προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα Πατρὶ...

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀζίωσον οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθείς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν, ρύόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

ᾠδὴ ς' Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός, κρίναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντήσαι σοι, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Δόξα Πατρὶ...

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους σου τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Ῥδὴ ? Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχος. Αἱ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ...

Ο ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φύσῃματι, θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀζίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἄγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

Ῥδὴ ἡ Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειζάμενοι τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, κραυγάζοντες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἰερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστούς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν ἐν γῆ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ' Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀζίωσον.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστὲ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις

Ἄβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Δόξα Πατρὶ...

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελητῆς ἐλέους εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταζον.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Σκηνὴν ἀγίαν Ἀγνή γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός

Ἦχος π̄ β̄ Βου

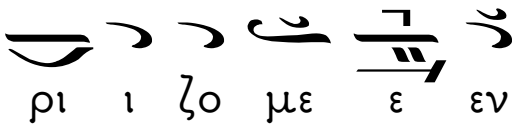
 ε ὄν αν θρω ποις ι δειν α δυ να τον ον

 ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα ταγμα τα

 δι α σου δε Πα να γνε ω ρα θη βρο τοις

 Λο γος σε σαρ κω με νος ον με γα λυ νον τες

 συν ταις ου ρα νι αις στρα τι αις σε μα κα

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ... καὶ νῦν... Ἀμήν.

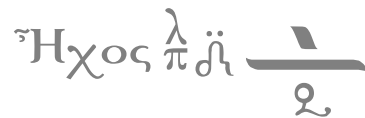
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἀμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν,
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ')

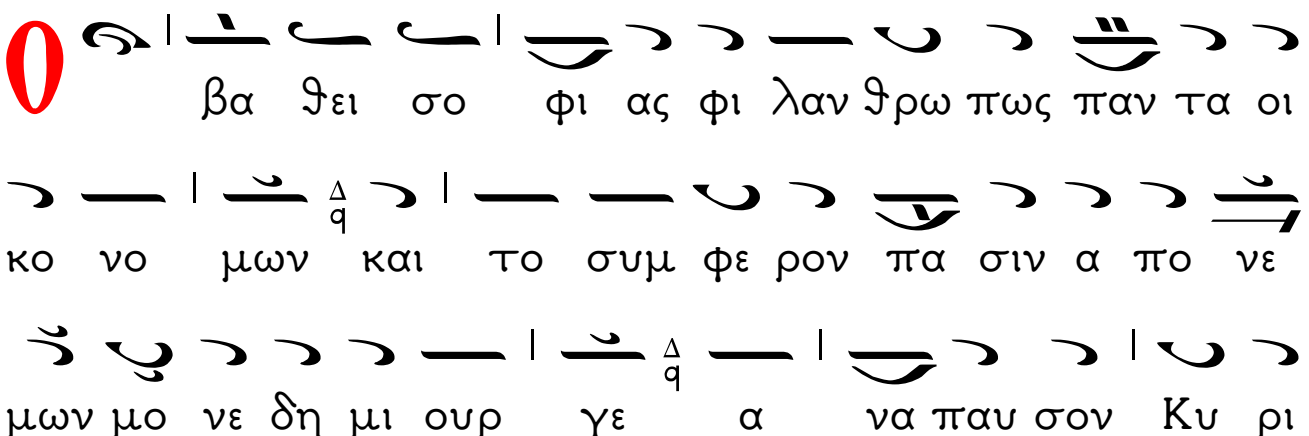
Δόξα Πατρὶ... καὶ νῦν... Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

π.Κ.Παπαγιάννη

ε τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν σοι γαρ

 την ελ πι δα α νε θεν το τω ποι η

 τη και πλα στη και Θε ε ω η μων

Δόξα Πατρι...

εν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το

 τω ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η μων

Καὶ νῦν...

ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και

 πρε σβυν ευ προσ δε κτον προς ον ε τε κες Θε

 ον Θε ο το ο κε α νυμ φευ τε των πι στων

 η σω τη ρι ι α α α α

Ἀπόλυσις

Ὁ ἱερεύς· Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώτης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώτης· Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώτης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώτης· Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,....

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.